

Nr 253.

Av herr **Nilsson, Nils Anton**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 2 mom. 1 i förordningen den 21 juni 1922 angående postsparbanken.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 85 med förslag till ändrad lydelse av § 2 mom. 1 i förordningen den 21 juni 1922 angående postsparbanken. I denna proposition föreslår Kungl. Maj:t, att det belopp, 5,000 kr., till vilket en och samma persons tillgodohavande annorledes än genom räntans läggande till kapitalet för närvarande må uppgå, skall ökas till 10,000 kr. Departementschefen motiverar åtgärden därmed, att det måste anses vara i de små spararnas intressen, att postsparbanken äger möjlighet att bereda dem en skälig avkastning på deras besparingar. Uttalet torde få anses varsla om en, så vida ändringen genomföres, framtida hårdare konkurrens med affärs- och sparbankerna om det i landet tillgängliga sparkapitalet. Även om sådan konkurrens skulle utebliva, så skulle dock förändrade bestämmelser i angivna riktning otvivelaktigt vara ägnade att för nämnda banker försvåra deras uppgift att tillgodose näringslivets legitima kreditbehov. Särskilt i näringslivets nuvarande prekära och ömtåliga läge torde en bankernas bristande förmåga härutinnan kunna medföra svårigheter.

På grund av vad nu nämnts och med hänvisning till vid propositionen fogat yttrande av bank- och fondinspektionen hemställer jag om avslag å Kungl. Maj:ts proposition nr 85 till innevarande års riksdag.

Stockholm den 25 februari 1926.

Nils Ant. Nilsson.

